

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 17 septembrie – 23 septembrie 2017

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

VESTIRE

Se vestește pentru prima oară căsătoria lui **Filimon Flaviu George** fiul lui Filimon Valerică și Toma Floare Anica din Holod cu **Iancu Adela Mădălina** fiica lui Vasile Viorel și Florina Angelina din Oradea.

Dacă cineva cunoaște vreo piedică de căsătorie este rugat să anunțe oficiul parohial.

Dumnezeu să-i binecuvânteze!

„Da, crucea a risipit mînia lui Dumnezeu față de oameni, i-a împăcat cu El, a făcut din pămînt un cer, a reunit pe muritori cu îngerii, a răsturnat fortăreața morții, a distrus puterea diavolului, a nimicit influența păcatului, a izbăvit pămîntul de greșeală, a readus adevărul, a alungat diavolul, a răsturnat templele lor, a minat altarele lor, a oprit jertfele lor, a împlântat virtutea, a pus temeliile Bisericii.”

Sf Ioan Gură de Aur

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ciordaș Ioana Mihaela, Ciocan Cornel** în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

NICIODATĂ SINGURI!

Există un creștinism teoretic și unul practic. Există o teologie din cărți și una trăită zi de zi. Așa cum există o credință generică, de tipul „cred că există Dumnezeu” și o alta concretă, ce se traduce printr-o viață coerentă cu credința profesată. De cele generice, credințe, teologii sau forme de creștinism este plin pământul și sătul Cerul. Variantele concrete în schimb, vitale, trebuie căutate cu lupa și prețuite precum nestematele. Evanghelia de astăzi și capitolul din care face parte, ne explică diferența.

Suntem în Cezarea lui Filip, loc în care Petru face binecunoscuta mărturisire de credință „tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu”. Pentru mulți dintre noi ar putea părea că suntem în fața unui happy end, momentul în care totul se încheie cu bine. În schimb, acest moment este doar începutul. Acel Cristos mărturisit, recunoscut, se revelează atât de diferit de ceea ce Petru și ceilalți apostoli au în minte! Petru îl ia deoparte și îl ceartă atunci când aude despre suferință și despre cruce. Este readus la realitate de cuvintele Mântuitorului „înapoia mea satano!” Convertirea de la ceea ce ei cred, la adevărata realitate, de la calea lor la cea a Fiului lui Dumnezeu reprezintă începutul vieții creștine.

Evanghelia de astăzi este un răspuns la ispitele lui Petru, ale apostolilor și ale noastre: „dacă vrea cineva să vină după mine...să mă urmeze”. A urma pe cineva înseamnă a merge în spatele lui, a urma o cale bătătorită, a căuta pașii celui ce ne precede, chiar dacă urmarea înseamnă cruce, renunțare, suferință. Duminica trecută eram invitați să privim la Fiul Omului înălțat pe Cruce, precum poporul ales privea la șarpele de bronz înălțat de Moise. Priveliștea lui Dumnezeu răstignit pe cruce din iubire pentru noi e menită să ne vindece de veninul minciunii șarpelui care încearcă să ne inoculeze imaginea unui Dumnezeu tiran, gelos și concurent al omului. În același sens, în Isus, suferința și crucile noastre capătă aceeași logică de iubire și de ispășire. Pe urmele Fiului lui Dumnezeu, crucea vieții noastre este eliberată de potențialul distrugător al suferinței surde și se împlinește în înviere și viața veșnică. Pentru aceasta avem de împlinit un pasaj esențial: de la o credință profesată, spusă cu buzele, la una trăită în urmarea Fiului lui Dumnezeu care se traduce prin confruntarea continuă a căilor noastre, a planurilor noastre, cu profețiile pe care Dumnezeu le are despre noi.

Padre Pio obișnuia să spună: „Crucea nu este niciodată fără Cristos și Cristos nu este niciodată fără Cruce”. Să ne aducem aminte acest mare adevăr mai ales în încercările noastre: niciodată abandonați, niciodată singuri!